

denne Bestemmelse, thi det er min Overbevisning, at det vil lette Medhjælperne at faa Standen organiseret, og har de først faaet dannet en stærk Organisation, gaar de nok videre, end dette Lovforslag tilsigter at gaa.

Ogsaa § 8 har man taget ud. Det er den lille Bestemmelse om Siddepladserne, man er saa forfærdelig bange for. Man siger: Ja, men hvorfor skal der dog skaffes Siddepladser til Personalet, de kan jo sidde oppe paa Disken eller trække en Skuffe ud og sidde paa den? Men det er dog langt bedre, at Loven gør det til en Pligt at holde Siddepladser, thi deraf følger, at Personalet har Ret til, naar Tiden er dertil, at sætte sig og hvile sig, og de Oplysninger, jeg nævnedes før, vedrørende Sygdomme som Aareknuder, Saar paa Skinnebenene o. s. fr., vidner stærkt om, at der trænges til en saadan Lovbestemmelse.

Som Lovforslaget her foreligger, kan jeg derfor ikke anbefale mine Partifæller at stemme for det, men jeg har naturligvis ikke noget imod, at det ved Forhandlingens Slutning henvises til et Udvalg, hvor man saa kan gøre et Forsøg paa at faa noget ud af det. Jeg ved, at der er en Del handlende, som meget gerne vil have dette Lovforslag ført igennem. Man ser, at det alligevel er Arbejdstiden, der piner dem lidt. I Fjor blev der, vistnok af mig eller fra socialdemokratisk Side, foreslået, at vi skulde indskrænke Lørdagslukningen til Kl. 10 Aften. Det fandt Tilslutning i Udvalget, og de handlende siger: Lad os dog faa en Lov alene for at faa den Time slaaet af Lørdag Aften! Det er et Vidnesbyrd om, at der trænges til kortere Arbejdstid, men jeg synes, det er for lidt til, at man kan tage et Lovforslag som det foreliggende, og det kan jeg derfor ikke anbefale, men ogsaa jeg vil gerne være med til i et Udvalg at gøre et Forsøg paa, om det kan lykkes at faa Lovforslaget forbedret og ophøjet til Lov i Aar. Jeg skal derfor, hvis ingen anden stiller Forslag derom, tillade mig ved Forhandlingens Slutning at stille Forslag om Lovforslagets Henvisning til et Udvalg.

Eduard Larsen: De Radikale har jo aldrig lagt Skjul paa, at de betragter dette Lovforslag som et Udslag af den almindelige sociale Forsorg. Da Partistillingen i Folketinget ændredes, og der, i alt Fald hvad sociale Forhold angaar, fremkom et andet Flertal end tidligere, og da man tilføjede et Ministerium, som i social Hen-

seende var af en anden Karakter end tidligere, var det en ganske selvfølgelig Ting, at Indenrigsministeren, som skulde tage dette Lovforslag op til videre Behandling, søgte at give det en saadan ændret Affattelse, at dets sociale Tendens blev i alt Fald i nogen Grad tilfredsstillende. Det maa da vække ikke saa lidt Forbavselse, naar Resultatet er blevet, at Landstinget har, om jeg maa bruge et gammelkendt politisk Ord, fuldkommen barberet Pudele. I Virkeligheden har man i Landstinget ganske nedsablet 5—6 forskellige Punkter, som var indførte i Lovforslaget, og i hvilke dets sociale Tendens paa afgjort Vis havde lagt sig for Dagen. Jeg skal tillade mig at nævne, at Automatpaafyldning nu er blevet gjort ubegrænset, at Minimalhviletiden er stemt ud, at Siddepladserne er stemte ud, at Revisionsbestemmelserne er stemt ud, og endelig, at den afgørende principielle Gevinst, man opnaede i Fjor, nemlig Muligheden for ad kommunal Vej at komme over til en 7-Lukning, ogsaa er stemt ganske ud. Man maa spørge sig selv, om Lovforslaget overhovedet i den Form, som det nu har, egentlig har nogen anden Værdi end den ene, at man regulerer, som i gamle Dage, Butikslukningen til Kl. 8 og dermed basta!

Men vækker det Forbavselse at se, hvorledes Landstinget er optraadt, maa jeg dog sige, at den Optraeden, det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) som Ordfører i Dag har udvist i denne Sag, har forbavsset mig i endnu højere Grad. Det ærede Medlem fra Nyborg stod i Fjor i ikke ringe Grad sammen med os andre paa det Standpunkt, at dette Lovforslag udtrykte social Forsorg, og at her var en Anledning til social Forsorg. Nu har det ærede Medlem ad forskellige Veje i Dag søgt at undergrave netop denne Betragtning. Det ærede Medlem hævdede f. Eks., at den Støtte for den sociale Forsorg, som ligger i Organisationen, havde ingen Værdi. Han gjorde opmærksom paa, at der i Henhold til Statistisk Aarboek af Personale, som hørte under denne Lov, maatte siges at være ca. 71,000, medens der ifølge mine Oplysninger i Fjor kun var 10,000 organiserede (Birch: Udenfor København)..... udenfor København og et ganske ringe Antal i København. Men maa jeg gøre opmærksom paa, at i det Aar, som er gaaet siden den Tid, er Organisationen allerede vokset med 1,000 Medlemmer, at det altsaa er en Organisation i ret stærk Udvikling, og den er jo i Virkeligheden af en ny Karakter. Og i og for